

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard

Coloniæ Agrippinæ, 1739

XXXIX. De Sententia Excommunicationis. D. 60. S. 24. C. 4. El. 1. EC. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

620 LIB. V. TIT. XXXVIII. & XXXIX.
que perpetuæ vel temporales, de quibus
h.t. potissimum agitur; ac præcipue de Ir-
regularitate ex delicto, Depositione & De-
gradatione, de quibus vide *Nucl. Theol.*
Exam. 33.

TITULUS XXXVIII.

De Pœnitentiis & Remissionibus.

Agitur h.t. de Virtute ac Sacramento
Pœnitentiæ, de quo in *Nucl. Theol.*
Exam. 25. per tot. De præcepto annuæ Con-
fessionis, de quo *Exam. 19. n. 4.* & Sigillo Sa-
cramentali, de quo *Exam. 26. n. 9.* Item de
Indulgentiis ac Jubilæis, de quibus pro-
priè agunt Moralistæ & Controversistæ.

TITULUS XXXIX.

De Sententia Excommunicationis.

Nigrum h. t. est latius rubro, quia in eo
non tantum agitur de Excommuni-
catione, sed etiam de Suspensione & Inter-
dicto, de quibus actum est in *Nucl. Theol.*
Exam. 32. per tot. Circa Excommunica-
tionem latam *Can. Si quis suadente* in per-
cussores Clericorum specialiter nota se-
quentia Capita.

I. C. I. „Clerici impuberes se mutuo
percutientes non sunt ad Apost. Sedem

„mit.

„mittendi; neque Clerici plenæ ætatis,
 „si non odio vel indignatione, sed levitate
 „jocosâ se invicem percutiant; nec Ma-
 „gister, si scholarem Clericum intuitu
 „disciplinæ percusserit, quia non potest
 „in ipsis violenta manuum injectio notari.
 „Cæterum si ex odio iidem Scholares vel
 „Clerici sæculares sese percusserint, pro
 „sua absolutione debent ad Apost. Sedem
 „venire. C. 2. Monachi verò & Canonici
 „Regulares, quocunque modo se in clau-
 „stro percusserint, non sunt ad Sedem
 „Apost. mittendi. Cui affine est C. 33. Si
 „Moniales vel in se invicem, vel conver-
 „sos aut conversas suas, etiam Clericos
 „manus injecerint, per Episcopum, in
 „cujus Diœcesi fuerint, absolvendæ sunt.
 „Hodie ferè omnes Prælati Regulares per
 „Privilegia suos subditos absolvere possunt
 „ab Excommunicatione, etiam ob enor-
 „mem percussione[m] incur[s]a.

2. C. 6. 13. & 17. statuitur: „Mulieres
 „(quas sexûs fragilitas non permittit ad
 „Sedem Apost. venire) vel aliæ personæ,
 „quæ sui juris non sunt; item senes & vale-
 „tudinarii, seu alii membrorum destitu-
 „tionibus impediti, ab Episcopo Diœc.
 „absolvi possunt, si manus in Clericum in-
 „jecerint violentas. Illis autem, qui infir-
 „mitatis tempore timore mortis absol-

„vuntur, per iuramentum injungatur, ut
 „postquam fuerint sanitati restituti, ad
 „Rom. Ecclesiam vel ejus Legatum à La-
 „tere accedant. De iis etiam, qui Clericis
 „non enormem, sed modicam vel levem
 „injuriam irrogârunt, Pontifex rem arbi-
 „trio Episcopi committit. Ex hoc censent
 DD. Excommunicationem pro levi aut
 mediocri percussione latam non esse re-
 servatam Sedi Apost. sed solum pro per-
 cussione enormi. *Levis* comparative ad
 alias (licet in se foret mortalis) dicitur,
 quæ fit pugno, pede, baculo vel lapide,
 nullam tamen maculam vel suggillatio-
 nem carniū relinquit. *Mediocris* est, cum
 v. g. sine gravi læsione evellitur copia ca-
 pillorum, modica fit carnis suggillatio, vel
 copia sanguinis è naribus tantum effun-
 ditur. *Enormis* est, quæ conjunctam habet
 gravem læsionem vel injuriam, v. g. mem-
 bri mutilationem, evulsionem dentis,
 magnam sanguinis effusionem ex vulne-
 re. Talis etiam est illa, quæ fit in Superio-
 rem vel ejus vices tenentem, quamvis re-
 spectu aliorum foret levis vel mediocris.
 Ita Dript in *Caut. Jud. sect. 2 art. 14.* Cæte-
 rum nomine injectionis manuum in Cle-
 ricos venit quævis actio externa, non ver-
 balis, Clericis injuriosa circa ipsos aut res
 ipsis adhærentes, v. g. aquâ aspergendo
 vestes.

vestes, equum, cui insidet, percutiendo &c. *Quando percussor Clerici sit vitandus? Vide in Nucl. Theol. Exam. 32. n. 3.*

TITULUS XL.

De Verborum Significatione.

Cum ad decisionem casuum plurimum conducatur notitia verborum seu terminorum, in Lege aliave Dispositione expressorum, ut cognoscatur, quid per ea Legislator vel Disponens intenderit significare; hinc tam Juri Civili quam Canonico ad calcem subjungitur Titulus *de Verborum significatione*, in quo explicatur, quid in lege vel Dispositione verba significant; vel juxta Etymologiam nominis, ut C. i. h. t. „Novale est ager nunc primum „præcisus seu cultus. C. io. Forus exercendarum litium locus à fando dictus .... „Reus à re, quæ petitur, nuncupatur; quia „quamvis conscius sceleris non sit, Reus „tamen dicitur, quia in iudicium pro re „aliqua petitur. C. ii. Pactum quasi ex „pace factum, &c. Vel juxta mentem & intentionem ea ponentis seu proferentis. Nam c. 6. h. t. ait Pontifex: „Intelligentia „dictorum ex causis est assumenda dicendi, quia non sermoni res, sed rei est sermo subjectus, vel ut dicitur c. 41. *de Appell.*

„pell.